

РЕШЕНИЕ

№ 1167

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11305** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С Решение № 4118/02.11.2022 г., постановено по НАХД № 8582/2022 г. Софийският районен съд, НО, 93^{-ти} състав е отменил **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 21-4332-024671 от 01.12.2021 г., издадено от началник Сектор в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР. С постановлението на Т. Г. Т. са наложени две административни наказания, съответно: „глоба” от 50 лв., на основание чл.178е от Закона за движение по пътищата, за нарушение по чл. 94, ал. 3 от същия закон; „глоба“ от 10 лева, на основание чл.183, ал.1, т.1 ЗДвП, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от с.з.

Касаторът не е представляван. С касационната жалба се твърди неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът не се явява и не е представляван. Представил е отговор на касационната жалба, с който я оспорва.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на

касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Във връзка с изпратен по електронната поща на Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР сигнал от И. М. и два броя фото – снимки, на 16.11.2021 г. служител в отдел „ПП“ -СДВР съставил в сградата на същата администрация АУАН № 043647 на Т. Т. за това, че „на 01.10.2021 г. неизвестен водач паркирал лек автомобил марка „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , на [улица], в [населено място],[жк], върху тротоара, както и че не представил на същия служител СУМПС и контролен талон към него. Въз основа на акта е издадено процесното НП, с което на Т. Г. Т., който с декларация не посочил друго лице да е управлявало автомобила са вменени нарушения на разпоредбите на чл. 94, ал. 3 и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

За да отмени НП въззивният съд е приел, че по т. 1 на НП в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя - в АУАН и в наказателно постановление не са описани точно и ясно обстоятелствата, при които се твърди да е извършено нарушението.

Въззивното съдебно решение е правилно. Към мотивите на въззивния съд настоящата касационна инстанция добавя и следните.

По т. 1 от НП Т. е санкциониран за това, че на установени дата и място е паркирал автомобила върху тротоар. Разпоредбата на чл. 94, ал. 3 ЗДв.П допуска „престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци“. Следователно, за процесния случай на установяване и доказване от страна на наказващия административен орган подлежи: масата на автомобила (до 2, 5 тона), за да бъде преценено, дали изобщо е било допустимо да паркира на тротоара; този тротоар бил ли е определен по надлежния ред като място, по смисъла на чл. 94, ал. 3. Такива доказателства не са събрани от касатора. Освен това, вижда се от приложените фото – снимки, че около мястото, където е бил паркиран автомобилът няма сгради.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДв.П задължава „водач на МПС да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него“. В случая наказанието за неизпълнение на това задължение е наложено, защото Т. не е представил СУМПС на полицейския служител, който в сградата на Отдел „ПП“ е съставил АУАН. Неносенето на СУМПС и контролен талон в този момент не съставлява административно нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1. Според легалното определение (§ 6, т. 25 ДР ЗДв.П) на „водач“, за целите на ЗДв.П това е „лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана

група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата“. С други думи Законът свързва качеството „водач“ с управление на ППС, т.е. – нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ще бъде осъществено, когато водачът е управлявал ППС, спрян е от контролните органи и не е представил СУМПС, защото в този момент не го е носил у себе си.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4118/02.11.2022 г. по НАХД № 8582/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 93^{-ти} състав

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: